

[Stetter.]

klart, at samtlige indlæg har den konklusion, at ligningsloven nok bør ændres, men således at fradragsrettens afskaffelse alene får virkning for egentlige morarenter, eller som det siges side 183 i Skattepolitisk Oversigt nr. 5, 1975:

„Det må være en påtrængende opgave for det nye folketing at rette forholdene op, så reglen begrænses til det, der er dens sigte: at forhøje *morarenten* ved forsinkelse med skattebetalinger.“

Vi konservative er enige med Erhvervenes Skatteudvalg, og i konsekvens heraf har vi fremsat lovforslag nr. 2 om ændring af ligningsloven. Vort forslag indebærer, at den hårde ekstrabelastning ikke rammer de skatte- og afgiftsbeløb, om hvis grundlag og størrelse der er berettiget tvivl. Vort forslag dækker hr. Jens Fogeds opfattelse og tankegang, mens hr. Glistrups forslag jo går langt, langt videre. Det har efter vor opfattelse aldrig været folketingets hensigt, at disse tilfælde skulles ramme med den hårde rentebelastning.

Det har derimod været folketingsflertallets hensigt at dæmpe lysten til at trække skattebetalingerne ud over forfaldstiden. Denne hensigt vedkender vi os, og derfor kan vi ikke stemme for det foreliggende lovforslag.

Ebba Strange (SF):

Som det vil være medlemmerne i folketinget bekendt, arbejder vi i SF meget for at få rentefradragsretten afskaffet i det hele taget i ligningsloven, og vi kan derfor ikke støtte fremskridtspartiets forslag om også at gøre renter af skatterestancer fradragsberettigede. Tværtimod er vi bekymrede, hvis et sådant lovforslag skulle gå igennem, hvad der altså heller ikke er meget der tyder på, da det netop ville opfordre til endnu voldsommere skatterestancer end dem, vi har i øjeblikket, hvor det kan udnyttes og bliver udnyttet i visse tilfælde. Vi har allerede hørt, hvor vanskeligt mange kommuner har ved at få opkrævet deres skatterestancer, og det mener vi ikke vi skal understøtte, tværtimod.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi skal gerne i kristeligt folkeparti overveje rimeligheden af de i foråret indførte

minusser i rentefradragsreglen, men jeg må nok her notere, at vi ønsker stort set at henholde os til det af det konservative folkeparti fremsatte forslag, idet det nærmest må være på det område, vi ønsker ændringer af det, vi vedtog i foråret.

Men lad mig dog sige om det, som den radikale ordfører fremførte om fremskridtspartiets ukendskab til de sociale forhold, at jeg tror ikke, det er helt relevant, at det netop skulle være de rige, der skulle have mulighed for at udnytte skatterestancer. Det må vel være sådan, at den, som har en god kassekredit, kan udnytte den og få sit fradrag, medens derimod den, der ikke har det, men af nød og trang får en skatterestance, ikke kan få de renter, som derved fremkommer, fradraget på sin selvangivelse. At det skulle være de socialt svage, der sådan set bliver styrket ved den lov, vi nu har, finder jeg i alt fald ikke rigtigt.

Trods disse betragtninger må jeg sige, at vi ønsker selvfølgelig også, at skatten skal betales, når den er pålignet folk, og derfor kan vi ikke lempe alt for meget i disse restriktioner, vi har indført, men vi er villige til at kigge på forslaget og se, om der skulle være urimeligheder, som må fjernes.

Hanne Reintoft (DKP):

Da vores ordfører ikke kan være til stede ved behandlingen af dette og de to næste forslag, skal jeg bare ganske kort præcisere vores stilling.

Forslaget er en udvidelse af retten til at fratække renter, nemlig renter af skatter og afgifter, og det turde ikke være nogen hemmelighed, at vi aldrig nogen sinde politisk har givet udtryk for ønske om at præmiere den slags renter, hverken ved skattelettelse eller på anden måde. Vi kan derfor ikke støtte forslaget på nogen måde.

Wilhelm (VS):

Det er, som det er sagt, et mere vidtgående forslag end det i øvrigt tilsvarende forslag, de konservative havde til første behandling den 24. oktober, og jeg skal blot henvise til de bemærkninger, jeg gjorde om det konservative forslag, som i det mindste gælder i fuldt samme udstrækning vedrørende dette forslag, og som konkluderede i en afvisning.